

J. C. Christensen har paadraget sig — eventuelt Statskassen — Erstatningsansvar overfor Sparekassen saavel som Strafansvar ifølge Straffelovens § 143 for grov Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsforhold.

II. Hr. *Sigurd Berg*.

Under ham som Indenrigsminister sorterede Sparekassen og Sparekasseinspektøren direkte.

Han har i 1906 af Departementschef Krieger faaet Meddelelse om, at Nationalbankens Direktion havde givet Underretning om et 3 Millions Laan, der holdtes skjult paa Sparekassens Regnskab. Han meddelte Sagen til Hr. J. C. Christensen, der beroligede ham med, at det nok vilde vise sig, at Sagen forholdt sig paa en tilfredsstillende Maade. Han omtalte Sagen til Finansminister Vilh. Lassen, der noget senere beroligede ham med, at Sagen beroede paa en Saldopostering.

I Vinteren 1907 har Departementschef Krieger givet ham Meddelelse om, at den tidligere Sparekasseinspektør havde sagt, at nu vilde han ikke sige god for Sparekassen.

Efter Generalforsamlingen i Sparekassen den 30. Maj 1908 forsømte Hr. Sigurd Berg sin Pligt til at beordre Revision i Sparekassen, skønt det for enhver var klart gennem Pressens Referater, at der forelaa Mistanke om Dokumentfalsk.

Hr. Sigurd Berg har i Rigsdagen hørt fremsætte graverende Sigtelser mod Alberti for Embedsmisbrug og Uhæderlighed. Han har hørt ham fremkomme i Rigsdagen med aabenbart usandfærdige Benægtelser og Paastande.

Trods dette og trods at han som Indenrigsminister var den eneste, der havde Myndighed til at lade Sparekassens Forhold undersøge gennem Sparekasseinspektøren, har han saa langt fra gjort dette, at han har benyttet sin Indflydelse til at forhindre, at Albertis Forhold blev undersøgt. Og hertil kommer det for ham specielt graverende, at den „Saldopostering“, hvori han søgte sin Beroligelse, vilde have indeholdt et aabenbart Brud paa Sparekasselov 28. Maj 1880 § 4.

Thi efter denne Lov, som det paahvilede Hr. Sigurd Berg specielt at vaage over, skal „Regnskabet aflægges efter et af Indenrigsministeren nærmere udført Skema“. Og i dette Skema, udsendt ved J. Skr. ^{31/1} 1881, findes absolut ikke Hjemmel for en „Saldopostering“, men tværtimod Paabud om, at „optagne Laan maa i en Anmærkning til »Posten: Forskellige Fordringshavere« opregnes særskilt med Angivelse af de vedtagne Tilbagebetalings-terminer og, for saa vidt der er givet Pant, med Specifikation af dette“ —, som nødvendigt er i et ordentligt Regnskab.

Der er Mulighed for, at Hr. Sigurd Berg ved sit her anførte Forhold har paadraget sig Erstatningsansvar overfor Sparekassen og Strafansvar ifølge Straffelovens § 143 for grov Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse.

Idet man forudskikker den Bemærkning, at det nødigt maa komme dertil — som Forholdet var i Fjor med Alberti —, at høj Embedsstilling eller politisk Indflydelse skulde danne et Værn mod grundig og upartisk Undersøgelse af og eventuel Paatale for Misligheder af privat eller embedsmæssig Natur, hvorved Folkets Retsfølelse og den offentlige Moral vilde lide ubodelig Skade —

indstiller man, at nærværende Sages gøres til Genstand for Undersøgelse og Paatale ved Rigsretten mod de Herrer J. C. Christensen og Sigurd Berg.

Et tredje *Mindretal* (Ellinger) gør følgende Bemærkning: Jeg er imod, at Rigsretten sættes i Bevægelse overfor en Mand, der af de ordinære Domstole vil blive dømt som Falskner og Bedrager. Formelt ere efter Ordlyden af den Beslutning, ifølge hvilken Udvalget er nedsat, de Forhørsudskrifter, paa hvilke der eventuelt kan bygges Forslag om Rigsretsanklage mod de to forhenværende Ministre J. C. Christensen og Sigurd Berg, ikke henviste til Udvalget, og nogen Beslutning om at medoptage dem har Udvalget ikke truffet.